

## Cap a un nou horari laboral?

En les darreres setmanes s'ha parlat força de les conclusions que la Comissió d'Estudi de la Reforma Horària del Parlament de Catalunya ha elaborat i que plantegen l'aprovació d'una nova llei que ens equipari als altres països europeus i que permeti racionalitzar i compatibilitzar millor la vida familiar amb la laboral. És prou sabut que aquí tenim uns migdies excessivament llargs, amb la qual cosa es trenca molt el ritme de treball i acabem plegant de la feina massa tard, al vespre. Hi ha, òbviament, molts factors que ho poden explicar. Un d'ells és el fet d'anar fora del fus horari que ens correspondria a causa d'una vel·leïtat del dictador Franco que es va voler equiparar amb l'hora d'Alemanya. Però no és pas l'únic. En qualsevol cas, la idea és objectivament bona, si bé no crec que sigui fàcil arreglar-ho només per la via legal.

Trencar una dinàmica d'aquesta mena costarà força, si bé s'hi pot anar arribant relativament ràpid si es comença per no deixar tant de temps morts entre la jornada laboral del matí i la de la tarda, pel que fa lògicament als que la fan partida i que són majoria. Altres experiències nord enllà demostren sobradament que passar més temps fora de casa no vol pas dir que siguem més eficients i productius en el nostre lloc de treball; més aviat el contrari.

Ara bé, una cosa que m'angunieja d'aquest afer és com reaccionarà el comerç de proximitat, que obre i tanca tard. Ja sabem que la pressió dels grans operadors i els hipermercats (com també als darrers anys de les botigues de gent vinguda de fora) fa que sigui un valor tenir el màxim d'hores obert. No el comparteixo, però és evident que influeix. Arreglar-ho via restriccions horàries no és possible perquè estem parlant de racionalitzar, no d'obrir més o menys hores. És per això que si el petit comerciant no hi ajuda, sent valent i no tenint por d'agafar amb convicció les noves directrius horàries, em sembla que tot plegat no reeixirà. El que acabarà de forçar realment la situació serà que els carrers estiguin, o no, plens de vida i això sempre passa en funció de l'horari comercial; no pas a l'inrevés. Voldria, si de cas, recordar que aquest sector comercial hauria de ser més àgil a l'hora d'implementar la seva botiga virtual ja que aquesta «treballa» 24 hores sense importar la dimensió física ni la ubicació.

Finalment, una percepció personal doble: no crec que això tiri endavant fins que no siguem independents d'Espanya, ja que a banda que segurament recorreran la futura llei per allò de la «unitat de mercat» i la «igualtat entre tots els espanyols», la dinàmica televisiva que ens ve de ponent pesa encara molt a gran part de les llars catalanes. I crec alhora que només aconseguirem augmentar el nivell cultural de la gent (indispensable si volem ser competitius i intel·ligents) si canviem d'horari. Aleshores no hi haurà excusa per anar al teatre o llegir cada dia, per exemple, sense treure hores de son. A veure què passa...